

Izvori materijala za Radnu svesku

4–10. MAJA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | POSTANAK 36–37

„Josif je žrtva ljubomore“

Pronađimo dragulje u Božjoj Reči

(Postanak 36:1) Ovo su događaji iz života Isava, to jest Edoma.

it-1-E 678

Edom

(Edom) [crven], **Edomci**

Edom je bilo drugo ime ili nadimak za Isava, Jakovljevog brata blizanca (Pst 36:1). Dobio je to ime zato što je pravo koje je imao kao prvenac prodao za kuvano sočivo, koje je bilo crvene boje (Pst 25:30-34). Igrom slučaja, Isav je prilikom rođenja bio veoma crven (Pst 25:25), a slične boje je bilo i zemljiste u nekim delovima područja koje su on i njegovi potomci kasnije naselili.

(Postanak 37:29–32) Kad je Ruvim došao do jame i video da Josifa više nema u njoj, razderao je svoje haljine. Onda je otišao kod svoje braće i povikao: „Nema deteta! Šta će sad?“ Tada su uzeli Josifovu dugu haljinu, zaklali jarcu i nekoliko puta umočili haljinu u krv. Posle toga su tu dugu prugastu haljinu poslali svom ocu i poručili: „Našli smo ovu haljinu. Molimo te, vidi da li je to haljina tvog sina ili nije.“

it-1-E 561–562

Starateljstvo; nadzor

Kada bi pastir ili stočar pristao da čuva i brani nečije stado ili krdo, time bi se takoreći zakonski obavezao da će te životinje uzeti pod svoj nadzor. Garantovao bi vlasniku da će ih hrani, da nijedna neće nedostajati i da će nadoknaditi svaku štetu. Ali njegova odgovornost nije bila apsolutna, budući da po zakonu ne bi bio kriv u situacijama koje su van njegove kontrole, kao na

primer prilikom napada divljih zveri. Da bi bio oslobođen krivice, trebalo je da vlasniku doneše neki dokaz, na primer rastrganu strvinu. Vlasnik bi bio obavezan da pregleda taj dokaz i da pastira ili stočara proglaši nedužnim.

Isto načelo je važilo i kada je nekome bila povarena neka imovina. Važilo je čak i u porodičnim odnosima, na primer, najstariji brat je smatran zakonskim starateljem mlađe braće i sestara. Zato možemo razumeti zašto se Ruvim, koji je bio najstariji sin, toliko zabrinuo za Josifa kada su druga braća htela da ga ubiju, kao što piše u Postanku 37:18-30: „Zato je rekao: 'Nemojmo pogubiti njegovu dušu [...] Nemojte prolivati krv [...] Ne dižite ruke na njega.' On je nameravao da ga izbavi iz njihovih ruku i da ga vrati ocu.“ Kada je Ruvim saznao da je Josif nestao, bio je toliko potresen da je razderao svoje haljine i povikao: „Nema deteta! Šta će sad?“ Znao je da bi mogao biti smatran odgovornim za Josifov nestanak. Da ne bi snosila odgovornost, braća su podmuklo prikazala stvari tako da je izgledalo da je Josifa ubila divlja zver. Uzeli su jarcu i u njegovu krv umočili Josifovu dugu prugastu haljinu. Zatim su je dali kao dokaz svom ocu Jakovu, koji je u to patrijarhalno doba bio i njihov sudija. Kada je video Josifovu krvavu haljinu, Jakov je zaključio da je Josif nastradao i oslobođio je Ruvima svake odgovornosti za ono što se desilo (Pst 37:31-33).

11–17. MAJA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | POSTANAK 38–39

„Jehova nikad nije ostavio Josifa“

Pronađimo dragulje u Božjoj Reči

(Postanak 38:9, 10) Ali Onan je znao da to potomstvo neće biti njegovo, i zato je, kad je imao odnose sa ženom svog brata, prosipao svoje seme na zemlju da ne bi dao potomstvo svom

bratu. To što je radio bilo je zlo u Jehovinim očima, pa je zato i njega pogubio.

it-2-E 555

Onan

[od korena reči koja znači „reprodukтивна moć“, „dinamična energija“]

Drugi sin kojeg je Hananka Suva rodila Judi (Pst 38:2-4; 1Le 2:3). Jehova je pogubio Onanovog starijeg brata Iru zato što je bio zao i on je umro bez dece. Zato je Juda rekao Onanu da sklopi deverski brak sa Irovom udovicom Tamarom. Ukoliko bi njih dvoje dobili sina, njemu bi pripalo pravo koje ima prvenac jer bi bio smatran Irovim naslednikom, tako da Onanova porodična loza ne bi bila produžena. Međutim, ako ne bi bilo naslednika, nasledstvo bi pripalo Onanu. Kada je imao odnose s Tamarom, Onan je „prosipao svoje seme na zemlju“. Tu se nije radilo o masturbaciji, jer Biblija kaže da je on to radio „kad je imao odnose sa ženom svog brata“. Ovde je očigledno bila reč o prekinutom snošaju (*coitus interruptus*), prilikom kog je Onan namerno sprečio da njegovo seme dospe u Tamarin genitalni trakt. Jehova je pogubio Onana, koji je takođe umro bez dece, zato što nije poslušao svog oca, zato što je bio pohlepan i nije poštovao Božje smernice o braku, a ne zbog masturbacije (Pst 38:6-10; 46:12; Br 26:19).

25-31. MAJA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | POSTANAK 42-43

„Josif je uspeo da se savlada!“

(Postanak 42:21, 22) Tada rekoše jedan drugom: „Sigurno snosimo krivicu zbog našeg brata, jer smo videli nevolju njegove duše kad nas je preklinjao za milost, a mi ga nismo poslušali. Zato nas je snašla ova nevolja.“ Tada im Ruvim odgovori: „Zar vam nisam govorio: ‘Ne činite greh detetu’? Ali vi niste slušali. Sad se traži račun za njegovu krv.“

it-2-E 108 ¶4

Josif

Nakon svega što im se desilo, Josifova polubraća su pomislila da ih Bog kažnjava zbog toga što su prodali svog brata u ropstvo pre mnogo godina. Zato su pred Josifom, kog još uvek nisu prepoznali, među sobom razgovarali o onome što su uradili, zbog čega su sada osećali krivicu. Josif je čuo njihov razgovor i shvatio da su se pokajali, i to ga je toliko pogodilo da je morao da se udalji i isplače. Zatim se vratio, vezao Simeona i zadržao ga u zatvoru dok ostala braća ne dovedu svog najmlađeg brata (Pst 42:21-24).

Pronađimo dragulje u Božjoj Reći

(Postanak 42:22) Tada im Ruvim odgovori: „Zar vam nisam govorio: ‘Ne činite greh detetu’? Ali vi niste slušali. Sad se traži račun za njegovu krv.“

(Postanak 42:37) A Ruvim reče svom ocu: „Ubij moja dva sina ako ti ga ne vratim. Daj ga meni, ja ću se brinuti o njemu i vratiću ti ga.“

it-2-E 795

Ruvim

Ruvimove dobre osobine su došle do izražaja kad je nagovorio devetoricu braće da ne ubiju Josifa već da ga bace u jednu jamu, jer je nameravao da ga krišom izbavi odatle i vrati ga ocu (Pst 37:18-30). Više od 20 godina kasnije, Ruvim i njegova braća su u Egiptu optuženi da su špijuni. Nakon što su devetorica braće zaključili da je to kazna za ono što su uradili Josifu, Ruvim ih je podsetio na to da on nije ni želeo da Josifu nanese zlo (Pst 42:9-14, 21, 22). Nadalje, kada Jakov nije želeo da pusti Venijamina da sa ostalom braćom pođe na drugo putovanje u Egipat, Ruvim je životom svoja dva sina garantovao da će vratiti Venijamina. Rekao je: „Ubij moja dva sina ako ti ga ne vratim“ (Pst 42:37).